Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Maria Muruianu
Dosarul nr. 2a-2328/25
(2-24144426-02-2a-02072025)

D E C I Z I E

3 septembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Diana Corlăteanu şi Nicolae Ghedrovici

examinând, în şedinţă de judecată publică, cererea de apel declarată de reprezentantul Ministerului Justiției, Teodor Stelea,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 9 aprilie 2025, prin care a fost admisă parțial acțiunea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Anatoli Costin, Mariana Moraru, Victor Turuta și Mariana Josan către Ministerul Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei penale și încasarea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă:

Pretenţiile reclamantului:

La data de 12.12.2024, reclamanții Costin Anatoli, Moraru Mariana, Turuta Victor și Josan Mariana, reprezentanți de avocatul Tamara Plămădeală au depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM, solicitând constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei penale, încasarea prejudiciului moral în mărime de 200 000 lei, proporțional pentru fiecare și compensarea cheltuielilor de judecată (nespecificate) (f.d.4-6).

În motivarea acțiunii, reclamanții au menționat că, dreptul la examinarea în termen rezonabil a cauzei penale a fost încălcat, reieșind din faptul că dosarul penal pornit în 2016, până în prezent nu a fost soluționat definitiv de către instanța de judecată.

Notează că, examinarea cauzei în instanța de fond, a durat din 31.05.2016 până la 22.12.2016, în apel din 02.03.2017 până la 29.01.2018, în instanța supremă din 31.10.2018 până la 19.03.2019, în apel din 04.07.2019 până la 30.09.2019, în instanța supremă din 13.06.2020 până la 22.05.2021 și la moment din luna iulie 2021, se află în prezent pe rolul Curții de Apel Chișinău. Consideră acţiunea întemeiată şi pasibilă a fi admisă integral.

Reclamanții și-au întemeiat pretențiile pe dispozițiile Legii privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21.04.2011.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 09 aprilie 2025, cererea de chemare în judecată înaintată de Anatoli Costin, Mariana Moraru, Victor Turuta și Mariana Josan către Ministerul Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei penale și încasarea prejudiciului moral a fost admisă parțial, fiind constată încălcarea dreptului lui Costin Anatoli, Moraru Mariana, Turuta Victor, Josan Mariana la examinarea în termen rezonabil a cauzei penale nr. ***** privind învinuirea lui Iarîna Andrei, Toma Vasile, Popel Serghei și Boșcanean Ludmila.

S-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui Costin Anatoli prejudiciul moral pentru încălcarea termenului rezonabil la judecarea cauzei în sumă de 60 000 (șaizeci mii) lei;

S-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Turuta Victor prejudiciul moral pentru încălcarea termenului rezonabil la judecarea cauzei în sumă de 50 000 (cincizeci mii) lei;

S-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul Marianei Josan, prejudiciul moral pentru încălcarea termenului rezonabil la judecarea cauzei în sumă de 50 000 (cincizeci mii) lei;

S-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul Marianei Moraru, prejudiciul moral pentru încălcarea termenului rezonabil la judecarea cauzei în sumă de 50 000 (cincizeci mii) lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 10 000 (zece mii) lei și 800 (opt sute) lei cheltuieli pentru deplasare. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 14.04.2025, apelantul Ministerul Justiției al R. Moldova, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 09 aprilie 2025, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin încheierea Curţii de Apel Centru din 09 iulie 2025, nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Ministerul Justiției al R. Moldova, acordând apelantului un termen de 10 zile din momentul recepționării încheierii în cauză, pentru înlăturarea neajunsurilor, comunicându-i că în caz contrar, va avea loc restituirea cererii de apel în corespundere cu prevederile art. 369 alin. (1^1) din Codul de procedură civilă.

La 14.02.2025, apelantul Ministerul Justiției al R. Moldova, a înlăturat neajunsurile cererii de apel, prezentând cererea de apel motivată.

Prin încheierea Curţii de Apel Centru din 21 iulie 2025, s-a acceptat spre examinare cererea de apel depusă de Ministerul Justiției al R. Moldova.

Argumentele părţilor:

În motivarea apelului, Ministerul Justiției al R. Moldova a indicat că nu este de acord cu hotărârea instanței de fond, considerând-o ilegală și neîntemeiată, or, aceasta nu a fost motivată, fiind emisă fără a fi constatate şi elucidate pe deplin toate circumstanţele de fapt şi de drept importante pentru soluţionarea cauzei, iar cele pe care judecătorul fondului le-a considerat constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice.

Totodată, a invocat că, normele de drept material, procedural au fost încălcate, aplicate şi interpretate eronat, concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, fiind în contradicţie cu circumstanţele cauzei. Corespunzător, concluziile primei instanţe privind aplicarea şi interpretarea termenilor din Legea nr. 87, sânt în contradicţie cu prevederile legislaţiei naţionale, Convenţiei europene pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi ale jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, ce neagă principiile echității si dreptății sociale.

Constată că, hotărârea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 09 aprilie 2025, nu corespunde tuturor normelor de drept, nu este una clară şi înţeleasă, nu răspunde în mod sigur şi expres la toate cerințele şi obiecţiile formulate, or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea trebuie să fie motivată, astfel încât justiţiabilul să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluţie, lipsa motivării unei decizii judiciare punând în pericol dreptul la un proces echitabil.

Subliniază, că conform practicii juridice naţionale, Statul răspunde eventual patrimonial pentru prejudiciul adus persoanei prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei şi a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti, iar elucidarea cazurilor şi condiţiilor de răspundere patrimonială se întreprinde printr-o lege specială.

Remarcă că, actualmente, o asemenea lege specială este Legea nr. nr. 87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti.

De asemenea, în susţinerea netemeiniciei hotărârii contestate, precizează că, instanţa de fond a apreciat arbitrar poziţia participanţilor procesului şi nu a luat în consideraţie că în materia pretinselor violări a duratei procedurilor penale, victimele,persoanele care au înaintat o sesizare, martorii, alte persoane participante în proces în afară de acuzat (bănuit, învinuit, inculpat), nu pot pretinde încălcarea dreptului la durata nerezonabilă a procedurilor penale. Cu alte cuvinte art. 6 § 1, sub aspect penal, poate fi invocat numai de persoana căreia i s-a înaintat o acuzaţie.

Învederează apelantul că, o excepţie constituie situaţia când victima unei infracţiuni pretinde durata nerezonabilă a procedurilor penale în legătură cu imposibilitatea soluţionării aspectului civil, şi anume examinarea excesiv de lungă a acţiunii sale civile în cadrul procedurilor penale. În această situaţie poate fi apreciată şi durata procedurilor penale, dar începând cu momentul înaintării acţiunii civile şi doar luându-se în consideraţie criteriile aplicabile procedurilor civile.

La caz, notează că, intimații în dosarul penal, au statut de victime, au depus acţiuni civile privind repararea prejudiciului material şi moral suferit în urma leziunilor corporale, cauza penală nr. 1a-2198/21, pendinte în instanţă din 2016, nu a fost

examinată, acţiunile civile ale acestora fiind încă nesolutionate, iar din luna iulie 2021, cauza penală se află în curs de judecată, pe rolul Curţii de Apel Centru.

Atestă o superficialitate din partea instanţei în elucidarea pertinentă a probelor prezentate, or, raportul motivat prezentat de către Curtea de Apel Centru, atestă toate motivele obiective care duceau la respingerea acţiunii.

Astfel, Ministerul Justiţiei califică soluţia de admitere parţială a acţiunii ca fiind una eronată, deoarece reclamantii (ca victime), nu li s-a adus nici o acuzatie penală, ultimii prezentând argumente dozate cu subiectivism, invocând încălcarea dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei penale.

Subliniază că, durata litigiului penal şi a acţiunilor civile înaintate de victime, a fost afectată şi de alte circumstanţe obiectiv motivate, arătate în raportul motivat, respectiv, se combat argumentele reclamanţilor/intimaţi, potrivit cărora, li s-a încalcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei, or, complexitatea, volumul, natura pretenţiilor, au determinat sporirea gradului de complexitate şi necesitatea unui termen mai îndelungat de examinare.

Ministerul Justiţiei constată că, în prezenta cauză, a fost respectat cu stricteţe rolul activ în asigurarea celerităţii procedurilor, termenul rezonabil de judecare a cauzei şi nu există încălcări de perioade sau inactivitate inexplicabilă a instanţelor judecătoreşti.

Opinează apelantul că, la emiterea soluției pe caz, instanța nu a cercetat multiaspectual, complet, nepărtinitor şi nemijlocit probatoriul administrat, fixând la bază argumente iluzorii, bazate pe ipoteze de ordin subiectiv ale lui Costin Anatoli, Moraru Mariana, Turuta Victor, Josan Mariana.

Respectiv, reiterează că, în prezenta speţă, nu a fost angajată culpa gravă sau denegarea de justiţie de către autoritatea judecătorească, și astfel, nu poate fi învinovăţit statul pentru înfăptuirea actului de justiţie (art. 114 din Constituţie) sau pentru dezacordul continuu al reclamanţilor/intimati cu soluțiile emise.

Mai menționează apelantul că, lipseşte integral legătura de cauzalitate dintre judecarea cauzei penale nr. ***** privind învinuirea lui Iarîna Andrei, Toma Vasile, Popel Serghei şi Boşcanean Ludmila, perioada constatată 2016 – 2025 (pendinte), drepturile încălcate ale victimelor (reclamanţilor/intimaţi), cu acţiuni civile în cadrul dosarului penal, şi sumele adjudecate neîntemeiat, ne fiind clare motivele încasării unor astfel de sume.

Pentru motivele arătate, consideră oportună necesitatea casării hotărârii instanței de fond, în partea în care a fost admisă, or, aceasta este una neîntemeiată, dictată de concluzii nemotivate, insuficient de certă, emisă cu încălcarea normelor de drept material, procedural, fiind aplicate şi interpretate eronat, concluziile, expuse în hotărâre, sânt în contradicţie cu circumstanţele cauzei şi fără a fi motivate, exigenţă a art. 6 alin. (1) din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale.

În şedinţa instanței de apel, reprezentantul intimaților Costin Anatoli, Moraru Mariana, Turuta Victor, Josan Mariana, avocatul Plămădeală Tamara, a pledat pentru respingerea apelului și menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe, fără modificări.

Reprezentantul apelantului Ministerul Justiției al R. Moldova în ședință nu s-a prezentat, iar în conformitate cu prevederile art. 379 alin. (2) Cod de procedură civilă,

Colegiul a considerat posibilă examinarea pricinii în lipsa acestuia, ultimul depunând cerere de examinare în lipsa sa. Astfel, procedura de citare legală fiind respectată

Aprecierea instanţei de apel:

Audiind poziția participantului prezent la proces, analizând şi studiind materialele pricinii, Colegiul atestă că apelul este neîntemeiat, acesta urmând a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel, apelantul respectând acest termen.

În conformitate cu art. 385 lit. a) CPC, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

Conform prevederilor art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Art. 130 alin. (1) CPC, statuează că, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Din conţinutul celor relatate, Colegiul reţine că sarcina instanţei de apel derivă, reieşind din dispoziţiile art. 373 alin. (1), (2), (5) CPC, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

Totodată, instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 9 decembrie 1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29 mai 1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

Completul judiciar menționează că, art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi

dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Astfel, în opinia Colegiului, prima instanță a ținut cont de aceste deziderate și a adoptat o hotărâre bazată pe un fundament temeinic și materialul probator administrat.

Colegiul constată că, prima instanţa a determinat corect raportul juridic dedus judecății, circumstanţele importante pentru soluţionarea pricinii au fost stabilite şi elucidate pe deplin, probelor prezentate a dat apreciere completă, obiectivă şi sub toate aspectele, iar hotărârea este legală şi întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor şi intereselor legale a participanţilor la proces.

Completul de judecată punctează că, art. 6 §1 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, prevede că orice persoană are dreptul de a-i fi examinată cauza în mod echitabil, public şi într-un termen rezonabil, de către un tribunal independent şi imparţial, stabilit prin lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptată împotriva sa.

Instanţa de apel mai reţine că, în conformitate cu prevederile art. 5 CPC RM, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţa de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile, libertăţile şi interesele legitime încălcate.

În acest sens, Colegiul relevă că, remediul intern prevăzut de legislator, care descrie mecanismul compensatoriu de reparare a prejudiciului cauzat prin încălcarea termenului rezonabil de examinare a cauzelor în termen rezonabil a cauzei și de executare în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti, a fost materializat prin reglementrile cuprinse în Legea nr. 87 din 21.04.2011 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti, care la art. 1, statuează expres că, scopul legii este crearea în Republica Moldova a unui remediu intern eficient de apărare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei şi a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti, iar aplicarea şi interpretarea termenilor din prezenta lege, se fac prin prisma legislaţiei naţionale, a prevederilor Convenţiei europene pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi a jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului.

Colegiul notează că, potrivit prevederilor exprese ale art. 2 alin. al Legii nr. 87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti, (1) Orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti poate adresa în instanţă de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări şi repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condiţiile stabilite de prezenta lege şi de legislaţia procesuală civilă. (2) Repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi

imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului (denumită în continuare reclamant). (3) Prejudiciul cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti se repară indiferent de vinovăţia instanţei de judecată, a organului de urmărire penală, a organului responsabil de executarea hotărîrilor judecătoreşti sau a instituţiei de stat debitoare. (4) Prejudiciul cauzat de o autoritate publică sau de o autoritate căreia statul i-a delegat atribuţii de autoritate publică prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti se repară de către stat. Reparaţia prejudiciului se face de la bugetul de stat. (5) După repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti, statul are drept de regres faţă de persoana vinovată. (6) Mărimea reparaţiei prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti se stabileşte de instanţa de judecată în fiecare caz în parte, în funcţie de circumstanţele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum şi de pretenţiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanţei de judecată şi a autorităţilor relevante, de durata încălcării şi de importanţa procesului pentru reclamant. (7) Organul care reprezintă statul în instanţă de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiţiei.

Conform art. 4 alin. (1) din Legea pre-citată, (1) Sarcina probaţiunii lipsei de încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti şi a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine Ministerului Justiţiei, iar sarcina de a dovedi suportarea prejudiciului material cauzat prin această încălcare şi suportarea costurilor şi cheltuielilor de judecată îi revine reclamantului.

Colegiul notează că, în corespundere cu alin. (2), (3) ale aceluiași articol, instanţa de judecată care examinează în fond cauza, organul de urmărire penală, autoritatea implicată în proces sau, după caz, executorul judecătoresc ori autoritatea responsabilă de executarea hotărîrii judecătoreşti prezintă Ministerului Justiţiei un raport motivat privind modul de respectare a termenului rezonabil şi, după caz, dosarul sau o copie de pe dosar. Raportul privind modul de respectare a termenului rezonabil se prezintă în scris şi va conţine: numele şi prenumele judecătorului, ale reprezentantului autorităţii implicate în proces, ale executorului judecătoresc sau ale reprezentantului autorităţii responsabile de executarea hotărîrii judecătoreşti; date despre acţiunile procesuale întreprinse, termenele de realizare şi motivarea acestora; date despre acţiunile procesuale întreprinse în vederea accelerării procedurii de judecare, după caz; alte date relevante privind respectarea termenului rezonabil.

Astfel, prin prisma normelor menționate supra, Colegiul atestă că, orice persoană poate pretinde, repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea termenului rezonabil de examinare a unei cauze sau de executare a unei hotărâri judecătoreşti, dacă se constată o asemenea încălcare.

Relevantă speței este și Recomandarea nr. 6 al Curții Supreme de Justiție Privind satisfacţia echitabilă, care oferă explicații referitor la aplicarea Legii nr. 87 din 21.04.2011.

Colegiul reține că, prin prezenta acțiune, reclamanții Costin Anatoli, Moraru Mariana, Turuta Victor și Josan Mariana, reprezentanți de avocatul Tamara Plămădeală au depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM, solicitând constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei penale, încasarea prejudiciului moral în mărime de 200 000 lei, proporțional pentru fiecare și compensarea cheltuielilor de judecată suportate pe parcursul examinării cauzei.

Întru susținerea poziției referitoare la încălcarea termenului rezonabil de examinare a cauzei, reclamanții au prezentat Decizia Curții Supreme de justiție din 25 mai 2021, potrivit căreia, termenul de examinare a cauzei penale intentate în privința lui Popel Sergiu, Toma Vasilii și Boșcăneanu și Iarîna Andrei, a fost: *în instanța de fond:* 31.05.2016 – 22.12.2016; *în instanța de apel:* 02.03.2017 – 29.01.2018; *în instanța de recurs:* 31.10.2018 – 19.03.2019; *în instanța de apel:* 04.07.2019 – 30.09.2019; *în instanța de recurs:* 13.06.2020 – 25.05.2021 (f.d.17-72 vol.1).

Totodată, la actele cauzei a fost anexată informația de pe Portalul Național al Instanțelor Judecătorești despre ședințele de judecată, fixate pentru examinarea cauzei penale menționate supra (f.d.77-86 vol.1).

Prin Raportul Curții de Apel Centru din 14.02.2025, a fost descris modul de respectare a termenului rezonabil la examinarea cauzei penale în privința inculpaților Toma Vasile, Popel Serghei și Boșcănean Ludmila, învinuiți în baza art. 324 alin. (4), art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal și Iarîna Andrei, în baza art. 183 alin. (2) Cod penal (f.d.136-142 vol.1).

Colegiul mai reține că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 mai 2021, s-a dispus suspendarea procesului în cauza civilă înaintată de Costin Anatolie, Gladiuc Violeta, Oprea Eugeniu, Oprea Sergiu, Țurcan Ludmila, Stratu Igor, Voina Mariana, Arapan Andrei, Pîrțac Dmitrii, Josan Mariana, Bacal Elena, Turuta Victor și Popa Iurii împotriva lui Popel Sergiu, Toma Vasile, Boșcănenan Ludmila, Iarîna Andrei, SRL ”Andalinet”, Ministerul Afacerilor Interne al RM, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, Ministerul Finanțelor al RM, Primăria mun. Chișinău cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat, până la soluționarea irevocabilă a cauzei penale de învinuire a lui Popel Sergiu, Boșcănean Ludmila și Toma Vasile (f.d.151-152 vol.1).

De asemenea, la dosar a fost anexată Sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 22 decembrie 2016 de învinuire a lui Iarîna Andrei, Popel Sergiu, Toma Vasilii și Boșcănean Ludmila (f.d.156-192 vol.1), copia Deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2019 (f.d.154-155 vol.1) și copia acțiunii civile înaintate la data de 21.01.2020, înaintate de Costin Anatolie (reprezentat Mazilo Irina), Mazilo Zinaida, Mazilo Tatiana, Mazilo Ala, Gladiuc Nicoleta (reprezentată de Gladiuc Violeta), Oprea Eugeniu (reprezentat de Oprea Angela), Țurcan Ludmila (reprezentat de Țurcan Anatol), Stratu Igor, Oprea Sergiu, Voina Mariana, Arapan Andrei, Pîrțac Dmitrii, Josan Mariana,

Bacal Elena, Turuta Victor, Popa Iurii cu privire la repararea prejudiciilor materiale și morale în urma exploziei în incinta cafenelei ”La Soacra” (f.d.195-221 vol.1).

Investită cu examinarea cauzei, prima instanță a conchis asupra temeiniciei parțiale a revendicărilor formulate de reclamanți în cererea de chemare în judecată, fiind constată încălcarea dreptului lui la examinarea în termen rezonabil a cauzei penale nr. ***** privind învinuirea lui Iarîna Andrei, Toma Vasile, Popel Serghei și Boșcanean Ludmila. S-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui Costin Anatoli prejudiciul moral pentru încălcarea termenului rezonabil la judecarea cauzei în sumă de 60 000 (șaizeci mii) lei; S-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Turuta Victor prejudiciul moral pentru încălcarea termenului rezonabil la judecarea cauzei în sumă de 50 000 (cincizeci mii) lei; S-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul Marianei Josan, prejudiciul moral pentru încălcarea termenului rezonabil la judecarea cauzei în sumă de 50 000 (cincizeci mii) lei; S-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul Marianei Moraru, prejudiciul moral pentru încălcarea termenului rezonabil la judecarea cauzei în sumă de 50 000 (cincizeci mii) lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 10 000 (zece mii) lei și 800 (opt sute) lei cheltuieli pentru deplasare. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

În dezacord cu soluția primei instanțe, apelantul Ministerul Justiției al RM, a declarat apel, invocând argumentele enumerate supra.

Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de apel şi materialul probator, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că soluția instanţei de fond privind admiterea parțială a acțiunii este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi interpretarea justă a normelor de drept material.

Or, reieșind din cumulul probelor administrate la dosar, se atestă fără echivoc, încălcarea dreptului reclamanților/intimați la judecarea în termen rezonabil a cauzei penale nr. 1a-2198/21.

În acest sens, Completul judiciar menționează că, reclamanții/intimații Costin Anatoli, Moraru Mariana, Turuta Victor, Josan Mariana, prin comportamentul lor, nu au determinat amânarea examinării cauzei nici într-o instanță de judecată, solicitând examinarea cauzei în termeni restrânși, examinarea dosarului penal în cauză având o importanță majoră pentru ultimii, deoarece au avut de suferit vătămări corporale medii, iar trei persoane fiind decedate în urma deflagrației în localul cafenelei ,,La soacra”.

Nu în ultimul rând, Colegiul reține că, acțiunea civilă privind repararea prejudiciului material și moral suferit în urma leziunilor corporale, a fost suspendată, până la finalizarea examinării dosarului penal, iar reclamanții/intimați, în calitate de victime, așa și nu au fost despăgubite, cauza penală nr. 1a-2198/21 fiind pendinte în instanță din 2016, iar din luna iulie 2021, aceasta se află în curs de judecată, pe rolul Curții de Apel Centru.

Instanța de apel învederează că, noțiunea de ”rezonabil” este definit ca ceva obișnuit, care se menține în limitele normale, nu are nimic ieșit din comun, fără exagerări,

potrivit, accesibil, acceptabil, cumpătat. Reiese că, termenul rezonabil poate fi definit drept interval de timp convenabil și judicios, stabilit de lege, în limitele căruia are loc judecarea cauzei.

Corespunzător, Colegiul urmează să dea o apreciere pretenției referitoare la încălcarea termenului rezonabil de examinare a cauzei, prin prisma criteriilor prevăzute de lege în acest sens și anume: complexitatea cauzei; comportamentul participanților; conduita instanței și autorităților relevante; miza procesului pentru cel interesat; durata încălcării.

În partea ce ține de *complexitatea cauzei*, Colegiul remarcă că, în temeiul pct. 4 din Regulamentul privind stabilirea gradelor de complexitate unice naţionale a cauzelor judiciare civile, penale și contravenționale, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 149/11 din 29.03.2011, gradele de complexitate a cauzelor reflectă nivelul efortului intelectual, psihic şi moral a judecătorului, durata de timp necesară soluţionării unei cauze, precum şi circumstanţele cauzei (mai multe obiecte, mai multe părţi, mai multe volume).

Astfel, complexitatea poate fi generată în primul rând de complexitatea stării de fapt care trebuie elucidată, situație care, poate justifica depăşirea duratei rezonabile a procedurii.

Cu referire la caz, Colegiul reține că reclamanții/intimați, prin prezenta acțiune, au pretins durata nerezonabilă a procedurilor penale în legătură cu imposibilitatea soluționării aspectului civil, şi anume examinarea excesiv de lungă a acţiunii civile înaintate în cadrul procedurilor penale. Prin urmare, durata procedurilor penale urmează a fi apreciată începând cu momentul înaintării acţiunii civile, luându-se în consideraţie criteriile aplicabile procedurilor civile.

La acest capitol, Colegiul învederează că, obiectul litigiului dedus judecății, ține nemijlocit de recuperarea prejudiciului material și moral cauzat în urma vătămărilor corporale survenite în urma deflagrației, iar toate probele relevante se aflau în dosar, cauza nu a ridicat careva probleme de drept, de natură inovatoare sau complexă.

Pe cale de consecință, instanța de fond corect a conchis că, examinarea cererilor reclamanților/inculpați, înaintate în cadrul dosarului penal mai bine de 9 ani, nu poate fi apreciată ca fiind complexă, or, în accepțiunea Curții Europene, aceasta reprezintă o durată nerezonabilă, iar pentru 5 sau 10 ani în sus, se acordă cu titlu de prejudiciu moral sume între 1000 euro şi 2500 euro.

Cu referire la comportamentul părților, instanța de apel reține că, acesta reprezintă un factor important în modalitatea și cursivitatea desfășurării proceselor de judecată, și în acest sens remarcă că la caz, nu se atestă un comportament neadecvat din partea reclamanților/intimați, din care ar rezulta că, ultimii ar fi fost cointeresați să tergiverseze cu rea-credință examinarea cauzei respective.

Totodată, Colegiul atestă că, cauza penală nu a fost soluționată definitiv, aflându-se până în prezent pe rolul instanțelor judecătorești, situație ce nu se datorează comportamentului acestora, ultimii permanent interesându-se de cursul dosarului, manifestând bună-credință și solicitând examinarea cauzei în termeni restrânși.

Prin urmare, prima instanță just a constatat că reclamanții nu se fac responsabili de întârzierea examinării cauzei.

Cu referire la conduita instanţei de judecată şi a autorităţilor, completul judiciar notează că, noțiunea de „judecare a cauzei” este raportată nu numai la examinarea unei cauze în primă instanță, ci la întreaga perioadă de examinare a cauzei de către instanțele naționale, până la rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătorești, iar durata excesivă a termenului de examinare a cauzei se apreciază prin raportare la întreaga procedură jurisdicţională, care de obicei înseamnă parcurgerea mai multor grade de jurisdicţie.

Corespunzător, atunci când se efectuează controlul asupra duratei procedurii, instanța urmează să determine momentul iniţial, adică momentul sesizării instanţei competente printr-o cerere de chemare în judecată, precum și punctul final al termenului care trebuie examinat, perioada de control fiind încheiată la data rămânerii definitive a ultimei hotărâri judecătoreşti pronunţate, prin care s-a tranşat cu titlu irevocabil litigiul dintre părţi. Prin urmare, acest termen în ansamblul său, include respectarea termenelor-limită de către instanțele judecătorești de toate nivelurile.

Sub acest aspect, Completul judiciar relevă că, cu referire la comportamentul autorității judiciare, urmează a fi supusă aprecierii, perioada de timp în stadiul procedurilor din fața primei instanțe, Judecătoriei Centru, mun. Chișinău - 31.05.2016 - 22.12.2016; în fața instanței de apel 02.03.2017 – 29.01.2018; în fața Curții Supreme - 31.10.2018 -19.03.2019, prin Decizia căreia, cauza a fost remisă spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

De asemenea, instanța de apel atestă că, la rejudecare, cauza penală a fost examinată în perioada 04.07.2019 - 30.09.2019, la Curtea Supremă de Justiție – în perioada 13.06.2020 – 25.05.2021, cauza fiind remisă la a doua rejudecare în instanța de apel, în alt complet, aflându-se pe rolul Curții de Apel Centru din 27.10.2021 – și până la moment.

Consecvent, Colegiul constată cu certitudine că, examinarea cauzei penale, nu a fost finalizată, fiind pe rolul instanțelor de judecată mai mult de 8 ani.

Astfel, în pofida cumulului de factori care au condiționat posibilitățile instanței, investită cu examinarea cauzei, de a respecta termenul rezonabil de judecare a pricinii în cauză, se denotă că, aceasta nu a acționat cu diligența necesară, tolerând comportamentul de lipsă din ședințe a inculpaților, avocaților, care practic au dezvoltat întinderea termenului de examinare pe o durată atât de lungă - 2016 – 2025 (pendinte), care nu poate fi apreciat ca un termen rezonabil de examinare a cauzei.

Distinct de cele reliefate mai sus, urmează a se menționa că, reclamanții/intimați au înaintat cerere de chemare în judecată la 21.01.2020 (f.d.194-221 vol.1), prin care au solicitat repararea prejudiciului material și moral, însă dosarul civil a fost suspendat prin încheierea din 26 mai 2021 (f.d.151-152 vol.1), până soluționarea irevocabilă a cauzei penale, a cărei neexaminarea în termen este constatată în prezentul litigiu.

Circumstanțele descrise supra, deși nu se referă la neexaminarea în termen rezonabil a dosarului civil nr. 2-1032/20, cu siguranță constituie temei de admitere a pretențiilor formulate de Costin Anatoli, Moraru Mariana, Turuta Victor, Josan Mariana invocate în baza Legii nr. 87 privind încălcarea termenului rezonabil la examinarea cauzei penale, or,

la examinarea acesteia, de către instanță nu s-au întreprins toate măsurile necesare de a pune capăt abuzului de drept, exercitat de participanții la proces, prin amânări, neprezentări, și alte circumstanțe ce au afectat indicii de durată, motive ce nu pot fi apreciate ca „just echilibru” sau de respectare a principiului general al bunei administrări a justiției.

Cu referire la miza procesului pentru reclamanții/intimați, Colegiul învederează că, recuperarea prejudiciului material și moral cauzat sănătății, cât și durata menținerii consecințelor vătămării pe plan fizic și psihic, constituie o importanță majoră pentru aceștia și corespunzător, se remarcă interesul sporit, în lipsa oricărui dubiu, în obținerea unei soluții judecătorești definitive în termen rezonabil în cauza respectivă.

În ordinea de idei descrisă supra, Colegiul consideră necesar de a reitera poziția primei instanțe, potrivit căreia, în cadrul examinării cauzei, desfășurate cu respectarea principiului legalității și contradictorialității, s-a constatat cu certitudine că, reclamanții Anatoli Costin, Mariana Moraru, Victor Turuta și Mariana Josan, au fost în drept să pretindă constatarea încălcării dreptului său la examinarea cauzei penale nr. 1a-2198/21, reieșind din perioada de examinare a cauzei (2016 – 2025 (pendinte), această perioadă fiind una exagerată.

Cu referire la cerința privind încasarea prejudiciul moral, Colegiul atestă că, prin cererea de chemare în judecată, reclamanții/intimați Anatoli Costin, Mariana Moraru, Victor Turuta și Mariana Josan au pretins încasarea sumei de 200 000 lei, proporțional pentru fiecare, considerând-o echitabilă în raport cu perioada examinării cauzei.

La acest capitol, Colegiul notează că, remediul prevăzut în Legea nr.87 are un caracter compensatoriu, prin urmare simpla constatare a încălcării nu constituie prin sine o reparare a prejudiciului moral, or, încasarea acestuia constituie o obligație impusă prin Lege.

În acest context aplicarea alin.(2), art. 5 a aceleași legi, când simpla constatare a încălcării dreptului reprezintă prin sine o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral, constituie o excepție a alin.(1), art.2 a aceleași legi și nu o regulă.

Totodată, Colegiul subliniază că, potrivit art.5 din Legea nr.87 din 21.04.2011, (1) În urma constatării faptului că a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanța decide asupra acordării unei satisfacții echitabile de la bugetul de stat în contul reparării prejudiciului moral, material, precum şi a costurilor şi a cheltuielilor de judecată.

Astfel, pentru a-şi păstra caracterul de „satisfacţie echitabilă”, daunele morale trebuie acordate într-un cuantum care să nu le deturneze de la scopul şi finalitatea prevăzute de lege, spre a nu deveni astfel un folos material injust, fără justificare cauzală în prejudiciul suferit şi consecinţele acestuia.

Consecvent, Colegiul notează că, în conformitate cu art. 2036 Cod civil, (1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de

despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. (3) Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului , muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege. (4) Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacţie echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat şi persoana vătămată astfel va putea obţine o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit.

Art. 2037 Cod civil statuează expres că, (1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

Instanța de apel punctează că, pentru încălcarea dreptului reclamanților la judecarea cauzei în termen rezonabil, raportat la criteriile de apreciere ce țin de complexitatea cauzei, comportamentul părților/autorităților, miza procesului pentru cei interesați și durata încălcării, instanța de fond a estimat prejudiciul moral solicitat de către reclamanți, în mărime de 200 000 lei pentru fiecare ca fiind unul exagerat, fiind dispusă încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Costin Anatoli a sumei de 60 000 lei, ultimul fiind și succesor legal al decedatei Mazilo Irina; în beneficiul lui Turuta Victor - a sumei de 50 000 lei; în beneficiul Marianei Josan - suma de 50 000 lei și în beneficiul Marianei Moraru - suma de 50 000 lei, or, în opinia instanței, acestea reprezintă o satisfacție echitabilă și rezonabilă în raport cu perioada judecării cauzei, fiind în relaţie de proporţionalitate cu gravitatea suferinţelor psihice suportate de către reclamanții/ intimați.

Cu referire la capătul de cerere privind compensarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel reiterează că, prin prisma reglementărilor legale statuate în conținutul art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se

compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Colegiul notează că, în virtutea art. 90 lit. i) CPC, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistență juridică.

În temeiul art. 96 alin. (1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (1^1) Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

La caz, Colegiul menționează că, reclamanții au fost reprezentați pe parcursul procesului de avocatul Tamara Plămădeală, fiind anexat ordinul de plată seria DAA nr. 36065871 din 2.04.2025 privind cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000 lei, suma în cauză fiind una rezonabilă și neexagerată pentru examinarea litigiului în fond.

Totodată, avocatul fiind din mun. Orhei, deplasându-se la sediul Judecătoriei Chișinău și asigurând prezența în ședințele de judecată, instanța de fond corect a considerat că, cheltuielile pentru deplasare de 800 (opt sute) lei urmează a fi încasate din contul pârâtului, acestea fiind întemeiate, justificate și probate prin bonuri de plată.

Sintetizând cele expuse supra, Colegiul ajunge la concluzia că, argumentele invocate de către apelantul Ministerul Justiției al R. Moldova, poartă un caracter pur formal, care nu generează opozabilitate instanței, atât timp cât acestea nu au fost confirmate prin probe relevante și admisibile.

Instanţa de apel subliniază că, contrar prevederilor articolelor 118, 121 Cod de procedură civilă, apelantul-pârât, nu a adus careva probe în susținerea poziției sale, iar instanța de fond, reieșind din cumulul probelor administrate, a soluționat cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, în consecință hotărârea emisă fiind legală și întemeiată, în corespundere cu art. 130 CPC, alegațiile apelantului referitoare la lipsa unei motivări a hotărârii, fiind apreciate ca irelevante și neîntemeiate.

În aceeași ordine de idei, Colegiul va desconsidera argumentele apelantului/pârât, referitoare la faptul că, încălcarea dreptului de examinare a unei cauze în termen rezonabil, nu poate fi pretinsă de către victime, or acest aspect poate fi invocat doar de persoana căreia i s-a înaintat o acuzație, or, la caz, se denotă cu certitudine că, reclamanții/intimați, în cadrul dosarului penal, au promovat acțiuni civile, în această situații putând fi apreciată durata procedurilor penale, începând cu momentul înaintării acțiunilor civile.

Prin prisma acestor constatări, Colegiul concluzionează că, la caz, dubiul judiciar a fost înlăturat, netemeinicia cerințelor apelantului fiind demonstrată, iar argumentele invocate de către ultimul, poartă un caracter formal, instanța de apel apreciindu-le critic.

În așa împrejurări, Colegiul reiterează că, concluziile primei instanțe sunt întemeiate şi legale, în concordanță cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea urmează a fi menținută cu respingerea cererii de apel, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 385 alin.(1) lit. a), art. art. 389-390, CPC, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel declarată de reprezentantul Ministerului Justiției, Teodor Stelea.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 9 aprilie 2025, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată, înaintată de Anatoli Costin, Mariana Moraru, Victor Turuta și Mariana Josan către Ministerul Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei penale și încasarea prejudiciului moral.

Decizia este definitivă din momentul pronunţării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Diana Corlăteanu

Nicolae Ghedrovici